

Warszawa, 12 czerwca 2024 r.

WRD.5133.4.13.2024.UD

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r., poz. 840), oraz § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz.U. 2021 r., poz. 56)

- zawiadamiam o włączeniu karty ewidencyjnej budynku – **domu jednorodzinnego, wzniesionego w latach 40. XX., położonego w Warszawie przy ul. I Poprzecznej 1 (dz. ew. o nr 31, obręb 3-11-04,** do wojewódzkiej ewidencji zabytków.

W ramach rozpoznania wartości zabytkowych obiektu MWKZ dokonał jego oględzin oraz analizy stanu zachowania. Przedmiotowy dom jednorodzinny wzniesiony został w latach 40. XX w. na terenie osiedla Anin, powstałego na początku XX w., dzielnicy Wawer. Osiedle początkowo posiadało charakter letniskowy, jednakże w dwudziestoleciu międzywojennym zaczęło nabywać cech miejscowości podmiejskiej z wytyczoną siatką ulic, całoroczną zabudową, zapleczem socjalnym (szkoła, urzędy, kościoły, stowarzyszenia), zabudowę osiedla kontynuowano w okresie powojennym, znaczna część wznoszonych budynków posiada cechy willi podmiejskich.

Budynek mieszkalny znajduje się w centralnej części posesji jest założony na planie zbliżonym do prostokąta, o rozczłonkowanej bryle, podpiwniczony, 3-kondygnacyjny, przekryty dachem płaskim z papy termozgrzewalnej. Elewacje budynku są jednorodne, opracowane za pomocą tynku fakturowego z dekoracją geometryczną (pionowe i poziome pasy) nawiązującą do układu okładziny kamiennej, o skromnym detalu architektonicznym, na który składają się: cofnięty względem lica cokół, prosty gzyms wieńczący. Elewacja północna jest 3-osiowa, z założonym na łuku ryzalitem klatki schodowej i wejściem do budynku, wschodnia 2-osiowa z uskokiem na osi, południowa 3-osiowa, z parterową zabudowaną, poprzedzoną schodami werandą od strony zachodniej, zachodnia (od strony ulicy) 2-osiowa, w południowej osi powyżej parteru wycofana. Na dachu werandy wydzielono zabezpieczony balustradą pełną taras. Stolarka w budynku jest wtórna, z PVC (oryginalnie drewniana), 1- i 2-skrzydłowa, na klatce schodowej wielorzędowa (tzw. termometr), na werandzie wieloskrzydłowa.

Zdaniem organu dom jednorodzinny, wzniesiony w latach 40. XX., położony przy ul. I Poprzecznej 1 posiada wartości naukowe (dokumentacyjne), artystyczne i historyczne. Budynek, pomimo iż został wzniesiony w latach powojennych posiada czytelne walory artystyczne przypisane dla architektury modernistycznej (rozcłonkowana bryła, zestawienie dominanty klatki schodowej i horyzontalnej linii balustrady tarasu na werandzie, opracowanie elewacji). Zabudowę ul. I Poprzecznej wznoszono w latach 40. XX w., przedmiotowy budynek stanowi jedną z pierwszych realizacji, tym samym jest doskonałym przykładem wojennej i powojennej zabudowy tej części osiedla, co stanowi o jego

wartości historycznej. O wartości naukowej budynku świadczy przede wszystkim jego forma architektoniczna, którą stanowi istotny przyczynek do badań nad polską architekturą modernistyczną oraz rozwojem urbanistycznym Wawra.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wojewódzki konserwator zabytków prowadzi wojewódzką ewidencję zabytków w formie kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się na terenie województwa, a zgodnie z art. 22 pkt. 4 i 5 tejże ustawy, w gminnej ewidencji zabytków (prowadzonej przez organy samorządu terytorialnego w formie kart adresowych zabytków nieruchomości z terenu gminy) powinny być ujęte zabytki nieruchomości: wpisane do rejestru zabytków, znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji oraz inne zabytki wyznaczone przez wójta/burmistrza/prezydenta miasta w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Zgodnie z art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. 2024 poz. 725), w stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim/samorządowym konserwatorem zabytków.

Artykuł 7 pkt. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami uwzględnia również ochronę dla zabytku nieruchomego figurującego w gminnej ewidencji zabytków poprzez ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (linii kolejowej/ lotniska użytku publicznego).

Natomiast zgodnie z § 15 ust. 1 ww. rozporządzenia o zamiarze włączenia karty ewidencyjnej zabytku do wojewódzkiej ewidencji zabytków, o włączeniu tej karty, sporządzeniu nowej karty ewidencyjnej zabytku, o zamiarze wyłączenia karty ewidencyjnej zabytku z wojewódzkiej ewidencji zabytków lub o wyłączeniu tej karty wojewódzki konserwator zabytków zawiadamia niezwłocznie właściciela lub posiadacza zabytku albo nieruchomości lub rzeczy ruchomej, która przestała być zabytkiem.

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW

/-/

Marcin Dawidowicz
/podpisano elektronicznie/

Załączniki:

1. karta ewidencyjna obiektu nieruchomego - kopia potwierdzona za zgodność z oryginałem x 4
2. karta ewidencji obiektu nieruchomego x 1

Otrzymują:

1. Izabella Jolanta Knaflewska (adres w aktach sprawy)
2. Anna Maria Wilbers-Rawska (adres w aktach sprawy)
3. WUOZ a/a (UD)

Do wiadomości:

1. Biuro Stołecznego Konserwatora Zabytków, ul. Nowy Świat 18/20, Warszawa
2. Urząd Dzielnicy Wawer m.st. Warszawy, ul. Żegańska 1, 04-713 Warszawa
3. Narodowy Instytut Dziedzictwa, ul. M. Kopernika 36/40, 00-924 Warszawa

Kwalifikowany podpis elektroniczny ma skutek równoważny podpisowi własnoręcznemu (art. 25 ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE).

Niniejszy wydruk pisma, na podstawie art. 333 kodeksu postępowania administracyjnego, nie wymaga podpisu odrębnego. Pismo zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Wydruk pisma stanowi dowód tego, co zostało stwierdzone w piśmie wydanym w formie dokumentu elektronicznego. Imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby, która pismo podpisała, a także identyfikator pisma nadawany przez system teleinformatyczny, za pomocą którego pismo zostało wydane – w załączeniu.

2376

KARTA EWIDENCYJNA OBIEKTU NIERUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

3. Miejscowość

**WŁĄCZONO
DO WOJEWÓDZKIEJ EWIDENCJI**

Warszawa

1. Nazwa

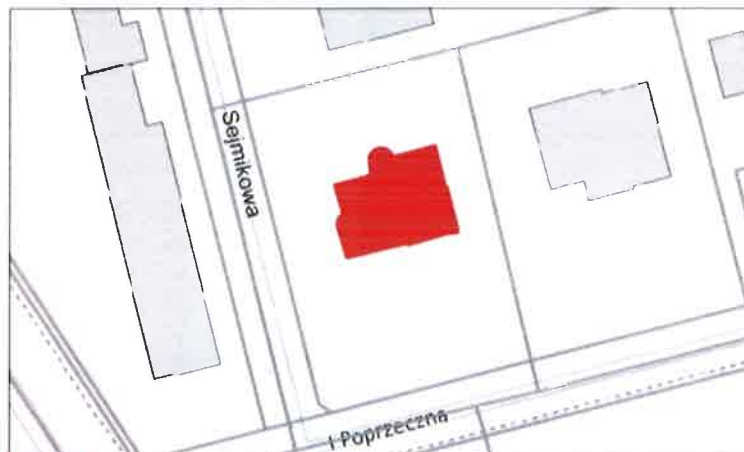
Dom jednorodzinny

2. Czas powstania

lata 1944-49

9. Materiały graficzne

załącznik graficzny dot. lokalizacji w skali 1:1000

- budynek włączony do wojewódzkiej ewidencji zabytków

4. Adres (ulica, nr posesji)

ul. I Przeczna 1

(działka ew. nr 31, obręb 3-11-04,
dzielnica Wawer)

5. Przynależność administracyjna

Województwo Mazowieckie

powiat Miasto Stołeczne Warszawa

gmina Miasto Stołeczne Warszawa

6. Współrzędne geograficzne

N: 52°13'29" E: 21°09'01"

7. Użytkowanie obecne

Dom mieszkalny, jednorodzinny

8. Stan zachowania

Dobry

10. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Historia

Budynek przy ul. I Poprzecznej 1 znajduje się na terenie osiedla Anin, które założone zostało na terenie dóbr wilanowskich należących do hr. Ksawerego Branickiego. Pierwsze plany parcelacji osiedla, którego nazwa nawiązuje do imienia małżonki właściciela Anny Branickiej, powstały na początku XX w., sprzedaż usytuowanych w sąsiedztwie Warszawy działek o charakterze letniskowym rozpoczęto po 1904 r. Posesje nabywane były w większości przez przedstawicieli klasy średniej, głównie pracowników kolei oraz urzędników. W dwudziestolecie międzywojennym osiedle, przynależne administracyjnie do Wawra, a następnie Falenicy, nabywało cech miejscowości podmiejskiej z wytyczoną siatką ulic, całoroczną zabudową, zapleczem socjalnym (szkoła, urzędy, kościół, stowarzyszenia).

Budynek przy ul. I Porzecznej 1, na rogu ulicy Sejmikowej, został wzniesiony w latach 40. XX w. (fot. Lotnicza 1944, Archiwum NARA, GX12192 SD M). Budowę budynku ukończono przed 1950 r.

Opis

Budynek to jednorodzinny murowany dom mieszkalny założony na planie zbliżonym do prostokąta, o rozcłonkowanej bryle, podpiwniczony, 3-kondygnacyjny, przekryty dachem płaskim z papy termozgrzewalnej. Elewacje są opracowane za pomocą tynku fakturowego z dekoracją geometryczną (pionowe i poziome pasy) nawiązującą do układu okładziny kamiennej, o skromnym detalu architektonicznym, na który składają się: cofnięty względem lica cokół, prosty gzyms wieńczący. Elewacja północna jest 3-osiowa, z założonym na łuku ryzalitem klatki schodowej i wejściem do budynku, wschodnia 2-osiowa z uskokiem na osi, południowa 3-osiowa, z parterową zabudowaną, poprzedzoną schodami werandą od strony zachodniej, zachodnia (od strony ulicy) 2-osiowa, w południowej osi powyżej parteru wycofana. Na dachu werandy wydzielono zabezpieczony balustradą pełną taras. Stolarka w budynku jest wtórna, z PVC (oryginalnie drewniana), 1- i 2-skrzydłowa, na klatce schodowej wielorzędowa (tzw. termometr), na werandzie wieloskrzydłowa.

11. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

Wartości

Wartości artystyczne budynku wynikają z formy architektonicznej, która pomimo realizacji w l.40 XX w. poprzez zastosowane rozwiązania (rozcłonkowana bryła, zestawienie dominanty klatki schodowej i horyzontalnej linii balustrady tarasu na werandzie, opracowanie elewacji) stanowi przykład architektury modernistycznej w typie willi podmiejskiej. Zabudowa ul. I Poprzecznej wznoszona była w latach 40. XX w., przedmiotowy budynek stanowi jedną z pierwszych realizacji, tym samym jest doskonałym przykładem wojennej i powojennej zabudowy tej części osiedla, co stanowi o jego wartości historycznej. O wartości naukowej budynku świadczy przede wszystkim jego forma architektoniczna, którą stanowi istotny przyczynek do badań nad polską architekturą modernistyczną oraz rozwojem urbanistycznym Wawra.

Stan zachowania

Dobry. Budynek posiada wymienioną, wtórna stolarkę okienno-drzwiową, uszkodzenia części detalu.

Postulaty konserwatorskie

- zachowanie gabarytów i rozcłonkowanej bryły budynku bez przekształceń
- prowadzenie ew. remontów z zachowaniem / powtórzeniem pierwotnych rozwiązań i materiałów
- powrót do oryginalnej, drewnianej stolarki okienno-drzwiowej

Zagrożenia

- nieprawidłowo prowadzone prace remontowe (ocieplenie, rozbudowa, przebudowa)

12. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

Tekst, zał. graficzny: Jan Franciszek Chmurski, 29.04.2024 r.

Zdjęcia: Agnieszka Oldytowska-Lesiewicz, 22.03.2024 r.

JAN FRANCISZEK CHMURSKI
Agnieszka Oldytowska-Lesiewicz